

kao izvršioi raznih dužnosti. Banovi javljaju, kako imaju potpunu vlast, da po kraljevskoj milosti oproste svim ljudima, općinama i gradovima, koji su se pokazali nevjerni kralju, a žele sada oprost i kraljevsku milost; neka dakle takvi dođu k njima, da vide kraljevsko pismo i prime milost. Pozivlju Korčulane, da im pošalju svoje poslanike, s kojima će raspravljati o stvarima, koje su im od koristi. Banovi su u proljeću sami lično došli u Dalmaciju, da tamošnje gradove odvrte od Ladislava i Ostoje te ih utvrde u vjernosti prema Žigmundu, a u travnju ih vidimo čak u Dubrovniku.⁷¹

Ponovna vlast Balšićeva u Korčuli. Po svoj prilici bili su banovi i u Korčuli, te je valjda i njihova nazočnost djelovala na Korčulane, da su se izmirili s Jurjem Balšićem. Jedna isprava od 3. ožujka 1402. spominje Balšića opet kao kneza, ali se veli u njoj »vacante vicario».⁷² U sjednici velikog vijeća od 11. travnja primili su ponovo za vikara Marina Miroševića iz Bara, onog istog, koji je nekoć bio zahvalio na toj službi, a o kojem su oni isti zaključili, da ne može više biti vikarom.⁷³ Dokle je trajala ovaj put Balšićeva vlast na Korčuli, teško je ustanoviti, ali iščezla je po svoj prilici tokom iste godine 1402. Posljednji meni poznati dokument, u kojem se on i njegov vikar spominju, datiran je 9. srpnja 1402.⁷⁴ Istaknut ćemo i to, da je poslije one sjednice velikog vijeća od 11. travnja, u kojoj je primljen vikar Balšićev, slijedila prva sjednica tek 19. srpnja; dok se inače njegovo ime u prijašnjim zapisnicima sjednica velikog vijeća više puta ističe, sad mu od mjeseca srpnja dalje nema u zapisnicima više spomena. Od mjeseca listopada dalje zabilježeno je u zapisniku velikog vijeća opet biranje domaćih rektora. Inače iz svega onoga, što su Korčulani kroz dalju godinu 1402. i 1403. radili, može se zaključiti, da su po svoj prilici bili sada skoro potpuno slobodni ne imajući vlast Balšićevu nad sobom, jer bi im on bio sigurno smetao u njihovim raznim diplomatskim pregovorima.

⁷¹ Pisma su zapisana u zapisniku korčulanskog velikog vijeća. Sigurno se ovoga tiče i članak Matije Kapora: Su di un documento dell' imp. Sigismundo indirizzato ci Curzolani del 1402., dal quale risulterà che in quell'anno erano Bani di Dalmazia, Croazia e Slavonia Eberardo Vescovo di Zagabria ed Emerico priore di Vrana (Gazetta di Zara (1842, II 51). Inače ovaj članak nijesam imao prilike čitati.

⁷² Radić u kritici gore spomenutog Delčićeva djela veli, da je tu ispravu našao napisanu u kasnijem prijepisu kanonika Jakova Arneri.

⁷³ Zapisnik korčulanskog velikog vijeća.

⁷⁴ Paulinijev Catalogo.